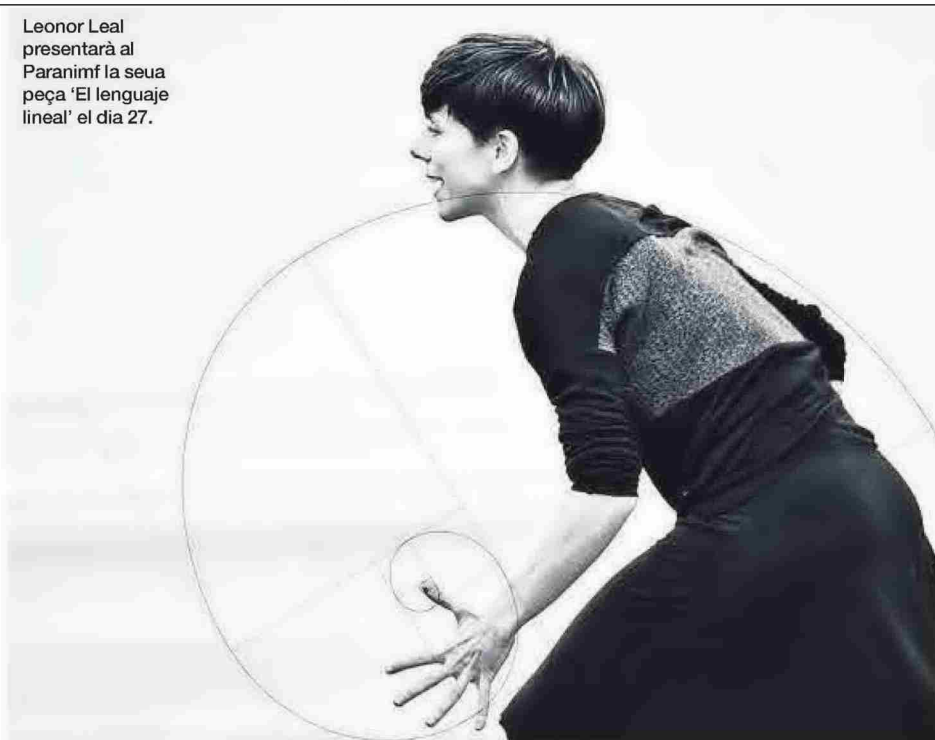

Leonor Leal
 presentará al
 Paranimf la seua
 peça 'El lenguaje
 lineal' el dia 27.

Celebrar, sempre, la dansa

Castelló commemora el pròxim
 29 el Dia Internacional de la Dansa

ERIC GRAS
 egras@epmediterraneo.com
 CASTELLÓ

Balla primer. Pensa després. És l'ordre natural», afirmava el cèlebre autor i dramaturg irlandès Samuel Beckett, posseïdor d'una de les obres més universals de la literatura. El moviment abans que el pensament. L'espontaneïtat abans que el gest deliberat. Només així un arriba a alliberar-se d'aquest encotillament que nosaltres mateixos hem creat a base de normes i directrius que, malgrat ser algunes necessàries, impedeixen alçar el vol, anar més enllà de les nostres possibilitats.

La dansa és l'art del cos, del seu moviment. A través del gest, del desplaçament d'aquest cos, del ritme que se li imprimeix a aquest, som capaços de transmetre tota una sèrie d'emocions que s'escapen a tot raonament. Dit d'una altra manera, hi ha en el ball, en la dansa, un element d'emancipació de nosaltres mateixos, d'aquests codis que, les més de les vegades, ens fan més complicat demostrar qui som realment.

Dissabte que ve, 29 d'abril, se celebra el Dia Internacional de la Dansa, i a Castelló es podran gaudir durant aquesta setmana de

dues propostes extraordinàries en les quals queda patent la força alliberadora de la dansa.

D'una banda, en el Paranimf de la Universitat Jaume I, dos dies abans aquesta efemèride, el 27, a partir de les 18.30 hores, la balladora i creadora contemporània Leonor Leal presentarà *El lenguaje de las líneas*, on ha optat per habitar el teatre des d'una òptica innovadora i diferent. Leonor Leal ho imagina com un auditori, una aula gegant en la qual oferirà reflexions *zapateadas* en la seua proposta, que es presenta com una conferència

El Paranimf de l'UJI
 i el Teatre Principal de Castelló, escenaris de dos obres úniques de la dansa contemporània

ballada. L'ascendent creadora, que es mou en el territori del nou flamenc, vol compartir les seues inquietuds sobre l'absència de textos escrits sobre flamenc. No serà, per descomptat, una conferència amb ella asseguda enfront d'un micròfon; no serà un *speech*, serà un *match* entre cos i paraula.

Tornar a l'essència natural

El mateix 29 d'abril –i també el 30, a les 19.00 hores les dues funcions–, al Teatre Principal de la capital de la Plana es representarà la peça de la companyia Baró d'Evel Cirk *Mazùt*. Blai Mateu i Camille Decourtye proposen en aquesta obra tornar a l'essència natural de l'ésser humà i ho fan partint de l'animalitat i l'instint, conceptes en què la companyia s'ha submergit desgranant una poètica intimista, un dels seus trets d'identitat. Els sons de la natura i del propi cos creen universos sonors naturals, com unes gotes de pluja, a més a més de composicions musicals. La companyia ha buscat la singularitat del projecte, la transformació i el canvi, i en aquesta peça ha variat de format, passant de l'envelat a la sala. Precisament *Mazùt* vol dir, en grec i en rus, canvi. Aquesta creació s'emmarca en una dinàmica pluridisciplinària i transfronterera en col·laboració amb artistes francesos, com Bonnéfrite, i catalans, com la companyia Maria Muñoz-Pep Ramis / Mal Pelo, enfortint la seua identitat francocatalana. =